

Vit rættu Landsstýrinum lítla-fingur – teir tóku alla hondina

Vit, sum umboðaðu fakfeløgini á tí almenna arbeiðsmarknaðinum, vóru góðtrúgvín, tá ið vit í februar í 1993 vildu geva Landsstýrinum eina hjálpanði hond í tí álvarsomu figgjarligu kreppu, sum land okkara var komið í.

Vit vórðu bart út send áfrá mitt í februar mánaði.

Harraboð vóru komin frá danska statinum, at figgjarlógin skuldi skerjast. Og Landsstýrið legði á garðin, har hann var lægstur, tær almennu lönirnar skuldu niður. Og sum stóðan var, vóru feløgini ómetalliga beinason.

Fyri at geva landsins myndugleikum møguleika at fótta sær aftaná hetta ódnarveðrið, skuldi parturin hjá fakfeløgnum á tí almenna arbeiðsmarknaðinum ikki liggja eftir. Vit gjørdur eina avtalu um, at lönirnar skuldu lækka við 8,5% í eitt avmarkað tíðarskeið. Somuleiðis vísu vit myndugleikum á, hvussu búskapurin kundi skipast øðrvísi, uttan bert at knokkroytta tann vanliga lønmótakaran. Og her skal verða gjørt vart við, at meginpart-

urin av teimum alment settu limunum hjá feløgnum í verkfalli í roynd og veru eru lágløntar kvinnur.

Avtalan um lönarniðurskurðin var heilt greið. Hon var bert galdandi fyri eitt avmarkað tíðarskeið. Hesa tíðina skuldi Landsstýrið brúka til at umskipa tær almennu tænastuveitingarnar og ta almennu umsitingina, soleiðis at tænastustøðið skuldi vera tað sama, men biligari.

Avtalaða tíðarskeiðið royndist kortini Landsstýrinum ov stutt, og iskoytisavtalan um lönarniðurskurð varð longd við lóg, men frá 1. mars í ár skuldi lönin, sum var galdandi í januar 1993, koma aftur í gildi.

Ja vit vóru góðtrúgvín, tá ið vit vildu geva eina hjálpanði hond í tí álvarsomu figgjarligu kreppu, sum landið var komið í. Men vit gjørdur tað í teirri trúgv, at vit hesaferð kundu líta á Landsstýrið. Sjálf var eg hugtikin av at hoyra, hvussu systurfeløgini hjá Pedagogfelagnum bæði í Finland og í Íslandi kundu gera avtalur við myndugleikar um fyri-

bils skerjingar av rættindum, fyri so seinni at fáa hetta innaftur.

Sjálvsagt eigur slíkt at lata seg gera.

Men í okkara føri var tað ikki so, tað var sum at rætta einum vissum harra lítla-fingur. Omaná komu bara onnur skerð rættindi og stór reallönarniðurgongd.

Vit høvdu ikki beinleiðis væntað eina takkarløn, og vit høvdu heldur ikki væntað at fáa pengarnar aftur. Lönarniðurskurðurin teir 11 mánaðarnar var ikki eitt lán, men ein gáva. Og vit máttu eisini tola, at Landsstýrið tók sær gávuna í trettan mánaðir afturat.

Men hvat ger skálkurin, landsstýrið nú? Jú teir lóna okkum tað aftur við háð og spott. Teir vilja framhaldandi hava allan niðurskurðin.

Tað vilja vit ikki lata okkum lynda. Teir kunnu ikki halda áfram at fáa somu tænastur í heilsuverki, almennaverki, innan undirvísing og umsiting fyri lækkaðan kostnað. Og teir vilja ikki tosa við okkum. Tí eru vit nú í verkfalli.

Í 80'unum var í Norður-

londum spátt at verkföll fóru at vera ómodernað. Sagt var, at útítt vóru fyrri, at partarnir á arbeiðsmarknaðinum fóru at vera førir fyrri at loysa træturnar á meira friðarligan hátt. At finna loysnir, sum báðir partar kundu vera nøgdir við. At partarnir fóru at vera betri førir fyrri at finna loysn á træturnum. Men ongar loysnir kunnu finnast, tá starvsfólkaovastin í Landsstýrinum, løgmaður sjálvur, bert hevur heimild til at siga nei.

Og heldur ikki hevur vilja at siga annað enn nei. Tað sigur seg sjálfv, at tá kunnu ongar loysnir finnast.

Nú, tá ið á stendur, eydnadist tað okkum feløgnum á tí almenna arbeiðsmarknaðinum at standa saman í okkara bardaga fyrri vinnu rættindum. Tí samráðingarnar í februar 1993 vóru vit 13 feløg, sum fóru til felags samráðingar. Hesa ferð eru vit 21 feløg. 12 av feløgnum fóru í verkfall 21. mars, og tað 13. felagið fer í verkfall í dag tann 1. apríl. Landsstýrið er ikki búgvíð – ella vaksið – til sína uppgávu sum samráðingarmótpartur.

mótpartur.

Um landsstýrið er líka so óbúgvíð í øðrum samráðingarviðurskiftum á altjóða stigi, so er illa státt hjá hesum landi.

Fakfeløgini hava víst á fleiri ymsar leiðir at fáa glið á samráðingarnar, men løgmaður sigur bara nei, og tá kunnu vit ongan veg koma. Tað álíggur løgmanni at mýkja stöðuna, so glið kann koma á samráðingarnar.

Er nakar vilji yvirhøvur? Kanska er hansara einasta heimild at siga nei. Og helst hevur hann ikki fingið hana frá Landsstýrinum, men frá

donsku yvirvöldini. Einasta tey í Landsstýrinum tykjast at hava at verja seg við, er Lykketoft og Lykketoft og aftur Lykketoft.

Við donsku vitjanini hjá Bjørn Westh í huga er tað einasta, ið eg fái sagt í dag: A westfallið við hesi ómynduggerðing.

Løgmaður má eisini duga at siga ja. Sitt ja, og ikki eitt ja, sum hann hevur fingið heimild til frá aðrari yvirvöld! Annars er alt fólkaræði fokið her á landi.

Hildur Patursson

Sita nú í Tinganesi

Verkfalsfólk hava blokerað landsstýrið, sum tey siga hevur gjørt verkfalsrakt arbeiði

Klokkan níggju gjáramorgunin fóru 150-200 fólk í verkfalli út í Tinganes.

Hetta gjørdur tey, tí feløgini í verkfalli halda, at landsstýrið hevur gjørt verkfalsrakt arbeiði.

Her verður sipað til, at landsstýrið friggjadagin gav landsskúlastjóranum boð um at syrgja fyri, at limirnar í lærarafelagnum fingur lön. Hetta varð gjørt. Feløgini í verkfalli siga,

at tey fara at hava hesa bókaduna í Tinganesi, líka til landsstýrið eftirlíkar krøvunum frá feløgnum um, at lönin fer upp aftur. Verkfalsfólkini fingur ikki ringa móttøku, tá tey

komu út í Tinganes. Edmund Joensen, løgmaður, hevði einki ímóti at ey koma inn um gáttina, og tey sótu so um alt húsið á gólvum og trappum.

randi

Tað hevur verið nokkso fólkatómt í landsstýrinum seinastu tvær vikurnar, men í gjár fekk Súsanna Danielsen, leiðari á lönardildini næstan ikki gingið fyri fólki

Hava meldað fleiri bátar

Fleiri túrar í ringum veðrum og við fullum bátum vórðu gjørdir um Vestmannaund leygardagin

Tað gongur ikki serliga væl hjá verkfalsfólkunum at steðga flutninginum millum oyggjarnar.

Í hvussu er stendur ikki á at sleppa um Leirvíksfjørð og um Vestmannaund.

Medicus siglir framvegis frá morgni til myrkurs millum Leirvíkina og Klaksvík. Friggjadagin varð hann meldaður, men sýslumaðurin í Klaksvík vildi ikki taka ímóti fráboðanini, siga umboð fyrri verkfalsfólkini.

Um Vestmannaund sigla nógvir bátar við fólki, og fleiri teirra eru meldaðir, men tað hendir einki kortini, siga verkfalsfólkini, sum vilja vera við, at politíð stendur og hyggur at og harvið letur bátar sigla

ólógliga um sunðið.

Sosíalurin hevur frætt frá fólki, sum leygardagin fóru um Vestmannaund við lítlu báti.

Ein kona sigur, at hon var frá sær sjálvum av ótta, tí veðrið var so ringt, og báturin so lítill.

Ein maður, sum kom við flogfarinum, slapp eisini um sunðið við hesum báti. Bátageiginar ætlaði at sigla tveir ferðir, men av tí at veðrið var so ruskut, tók hann øll við. Tey vóru eini 20 í tali, sigur hesin maðurin, sum var ikki kendi seg tryggan, fyrr enn hann hevði fingið fótin fastan aftur á Streymoyinni.

randi